

[Ellisabeth Arnold]

medlemmer deltage i diskussionerne om tilbagevirkende kraft eller ej.

Men jeg kan huske diskussionen fra sidste år om fodboldspilleres pensionsordning f.eks. Der er forskel på, om man indgår en kontrakt under visse forudsætninger, eller om man køber en aktie, hvor det kan gå både op og ned. Derfor vil jeg med åbent sind gå ind i diskussionerne i Skatteudvalget, og mit synspunkt vedrørende tilbagevirkende kraft er ikke ændret siden da. Jeg tager ikke hr. Svend Aage Jensbys bemærkninger let og vil ikke på nogen måde negligere dem. Jeg vil gå ind i debatten med åbent sind, men det er ikke sikkert, vi ender med at blive enige, hr. Svend Aage Jensby, det vil jeg ikke love.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Må jeg sige til hr. Klaus Hækkerup: Skal vi nu ikke glemme fortiden og fokusere på det, der er aktuelt? Jeg kan ikke sige noget om, om man kunne have taget nogle initiativer før eller siden, men nu siger jeg: Hvis vi virkelig sammen kan finde nogle gode, klare eksempler – og jeg kan såmænd også selv mønstre nogle eksempler, erkender jeg – så lad os tage hånd om dem med en mindre indgribende lovgivning. Det var såmænd bare det, jeg lagde op til, frem for den kæmpesabotage af en gennem 12 år velfungerende lov.

Lad være med at sige, at vi ikke ønsker, at de små aktionærer holdes uden for aktionærbeskatning. Selvfølgelig gør vi det, men jeg vil bede ministeriet under udvalgsbehandlingen f.eks. komme med nogle bud på, om vi ikke kunne lave en bundfradragsgrense i stedet for det kæmpeapparat med at skulle sidde og opgøre den nominelle værdi, som er så afhængig af udefra kommende omstændigheder, som aktionærerne ikke rigtig har herredømme over. Mere ligger der ikke i det.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Hr. Klaus Hækkerup kaldte mig herop, for nu ville det være sjovt, hvis man ville hoppe i gyngen og sige, at man ville genere mere end en femtedel af aktieselskabsejerne, ja dem alle sammen, for så var der vælgere i sagen, og det var der noget spændende i. Men det er ikke os,

der forlanger, at man skal løbe efter de mange vælgere, der har for 100.000 kr. aktier. Det er forslaget her, der løber efter vælgerne, for det er en utrolig kompliceret måde at gøre det på. Jeg spurgte min revisor i går, og han sagde, at det bliver et kæmpecirkus.

Så er der også det, at det ikke er nogen overgangsregel. Det er noget, man har lagt til, og som man skal sidde og regne med de næste mange år, indtil der kommer en ny lov. Vi skal også huske, at de 100.000 kr. ikke er en fortjeneste, og det er slet ikke en årlig fortjeneste. Man skal først have aktierne i tre år, og dernæst er det den fortjeneste, der kan ligge inden for 100.000 kr. på børsnoterede aktier. De sidste år ville det være blevet ingenting.

Det er ikke så store penge, men jeg synes, vi skulle prøve at tale om det saglige, tekniske spørgsmål om loven i stedet for at prøve at få hængt nogle op på, om de ville smide 600.000 vælgere ud ad vinduet, for det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, om det her er sundt og fornuftigt eller det er for bureaukratisk.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Det irriterer mig lidt, at man i den grad overdriver problemerne. Problemerne er ikke til stede, for 95 pct. af aktionærerne ejer ikke aktier på 100.000 kr. For de fleste aktionærer i dette land – og dem er der temmelig mange af, det erkender jeg, det er noget med 60 pct. af befolkningen – drejer det sig om en dum aktie i Topdanmark eller en aktie, man har i sin bank for at få en lidt højere rente på sin indlånskonto, og så er det bal forbi. For de 95 pct.s vedkommende er dette her ikke noget problem.

Til hr. Svend Aage Jensby vil jeg sige, at det er mindst 6 år siden, jeg i Folketinget bragte sagen frem om de 5 revisorer på Fyn, som hvert tredje år likviderede deres selskab og fik hele deres hyre ud med 25 pct.s beskatning, og hvad gjorde regeringen? Man sagde, at det nok ikke var noget problem. Nu siger hr. Svend Aage Jensby, at man burde have grebet ind imod de grimme karle. Dengang ignorerede man det, da lukkede man øjnene. Nu griber man endelig ind, så de, der opfører sig hæderligt, ikke skal betale mere i skat end slamberterne.